

virkeligheden var. Det synes jeg ville være noget, som ville have klædt Dansk Folkeparti, for én ting er, hvad der kører i en mediedebat, men noget andet er de faktiske forhold. Jeg har ikke hørt nogen af dem, der var meget forargede og meget bitre over disse mange mennesker, der havde for god en ordening, beklage, at man var så hårdt ude, og at man nu har konstateret, hvor lille tallet i grunden var.

Jeg er glad for, at hr. Nødgaard i dag fra Folketingets talerstol tilsyneladende har en vis form for bekymring for nogle af de mennesker, der måske nu får lidt mindre, men det andet havde også klædt Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes også, at hr. Nødgaard holdt en meget ydmyg tale i forhold til, hvad vi har været vant til, og det skal jeg ikke kritisere, for det virker klædeligt. Men jeg synes alligevel, det er fantastisk, når man har været med til at bære ved til dette bål i den offentlige debat om, at der var 24.000 mennesker, der fik langt, langt mere, end danske pensionister fik, hvilket ville være en oplagt uretfærdighed også ifølge min opfattelse.

Når man så får bekræftet, at det ikke var 24.000, det var en tresindstyvendedel, det var 400 – og det er i øvrigt meget usikkert, om der i virkeligheden er nogen, der har fået mere, fordi boligydelsessystemet værner pensionister, men ikke kontanthjælpsmodtagere – er det jo også et tegn på, at hr. Nødgaard intet har forstået eller ikke vil forstå, når han gentager spørgsmålet: De, der nu har vænnet sig til det meget høje niveau, hvordan kommer de ned?

Jeg vil sige til hr. Nødgaard, at det ikke er det, der er sagen. Jeg vil godt bede om, at man lader være med, når man nu oven i købet ved, at det er forkert, at blive ved med at bære ved til et bål, der risikerer at bryde ud i en alfortærende brand, som jeg ikke engang forestiller mig at Dansk Folkeparti, når det kommer til stykket, har lyst til.

Jeg synes, det ville klæde Dansk Folkepartis repræsentant at komme herop på talerstolen og sige: Vi tog bragende fejl. Vi lod os fange af en mediestorm. Det beklager vi. Det undskylder vi. Det har nogle virkninger, som vi ikke ønskede.

Den fg. formand (Helge Sander):

Hr. Poul Nødgaard for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, man må håbe, den kan blive kort. Den kunne jo også blive lang, men der er en vis taletid.

Jeg vil godt sige til hr. Jørn Pedersen, at når han gearer sig selv så meget op, er det – og det kan jeg tydeligt mærke, for sådan er livet indrettet – fordi hr. Pedersen har følt sig frygtelig ramt af, at det i så mange år under en socialdemokratisk ledet regering har kunnet lade sig gøre at lave det her cirkus med de danske skatteydere.

Om det er det ene eller det andet eller det tredje tal er i virkeligheden helt ligegyldigt, om det er 1.000 eller 2.000 eller 400 er ligegyldigt. Det, vi diskuterer, er ene og alene, at det i et veloplyst land som det danske kan lade sig gøre at få så høje ydelser, når man ser på, hvad danske folkepensionister hæver, nemlig beløb, som efter vores opfattelse er alt for lave. Socialdemokratiet og SF skulle hellere arbejde for en regulering af satserne til vore ældre mennesker. Det er da chokerede, uanset om det er det ene tal eller det andet tal eller det tredje tal, der har kunnet opnå sådanne ydelser.

Og så vil jeg sige til hr. Søvnald, at jeg er da et ydmygt menneske. Det har jeg altid været, og det vil jeg også vedblive at være.

Den fg. formand (Helge Sander):

Vi tager en ny runde korte bemærkninger.

Først hr. Jørn Pedersen og derefter hr. Villy Søvnald.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Tilståelsessagen fortsætter jo. Denne gang drejer det sig om, at hr. Nødgaard ikke kan regne eller i hvert tilfælde siger, at tal er ligegyldige. Det er dog interessant. Når man tænker på, hvor meget af Tingets spørgetid Dansk Folkeparti har brugt på at cykle rundt i disse eksempler og disse tal, som oven i købet var forkerte, er det interessant at høre heroppefra, at tal egentlig er ret ligegyldige. Så forstår jeg ikke, at tal spiller så stor en rolle i den debat, som Dansk Folkeparti har lanceret, og i den måde, man har ageret på i denne sag.

Så er det ret interessant at erfare, at da det var borgerlige regeringer, der sad – vistnok indimellem også på det daværende Fremskridtspartis stemmer – havde vi faktisk de samme forhold, og jeg har ikke hørt så meget om, at Dansk Folkeparti, på daværende tids-